

Vietnamese Science & Culture

Society of Oregon

www.vscso.org

KHỈ VÀ CUA

TỦ SÁCH BÚP BÈ

Một con khỉ đang đói đi lang thang trên đường. Thức ăn cuối cùng của nó chỉ còn lại một hạt hồng bé xíu: "Ăn như thế này thì làm sao mà no được". Con khỉ nhìn hạt hồng rồi rơi nước mắt. Nó nghĩ tới cảnh nó sẽ chết vì đói. Đúng lúc đó, khỉ nhìn thấy một con cua đang gắp nắm cơm đi về phía nó.

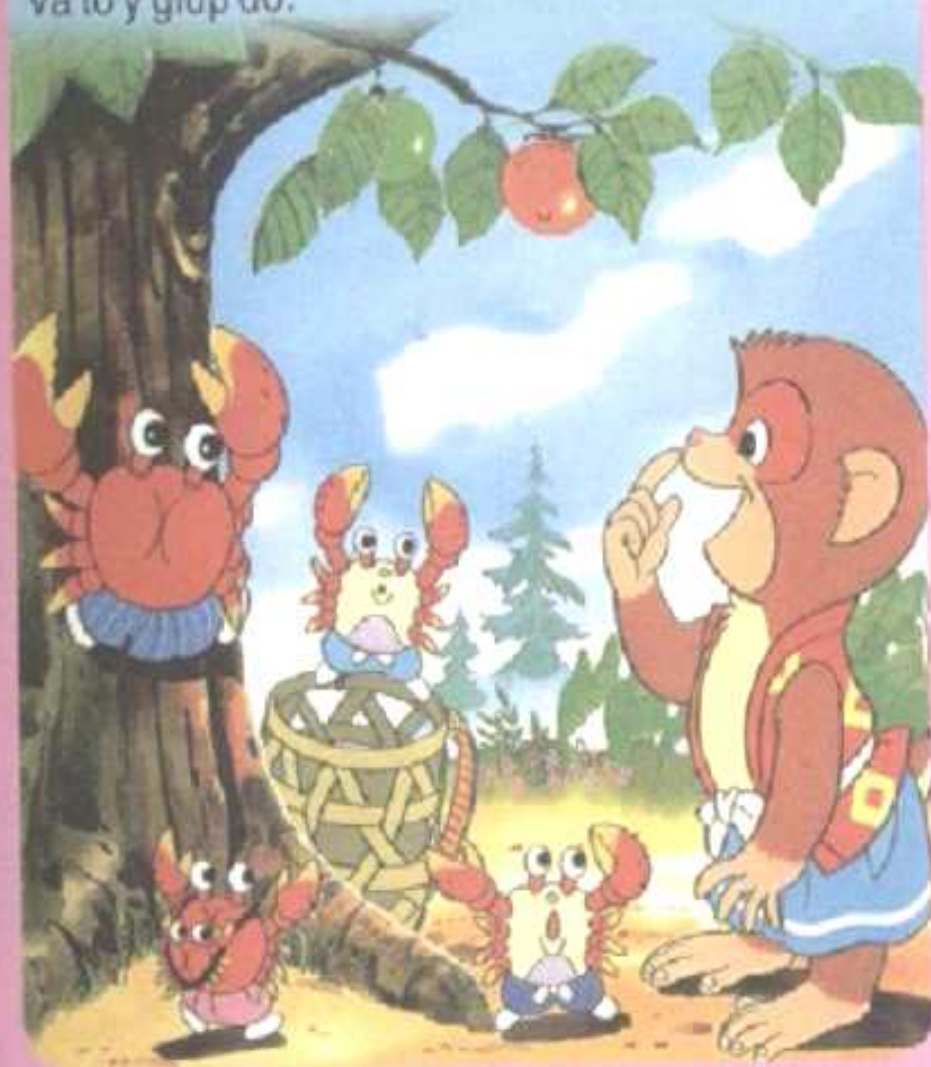
Thấy nắm cơm thật ngon, nó liền nghĩ cách lừa cua. Khỉ nói: "Anh cua à! Nắm cơm kia ăn xong là hết ngay. Còn hạt hồng này khi trồng anh sẽ có rất nhiều quả, lúc đó tha hồ ăn mà không sợ hết". Cua nghe thấy có lý liền đổi nắm cơm để lấy hạt hồng. Cua còn hơn hờ nói: "Anh thật là tốt bụng".

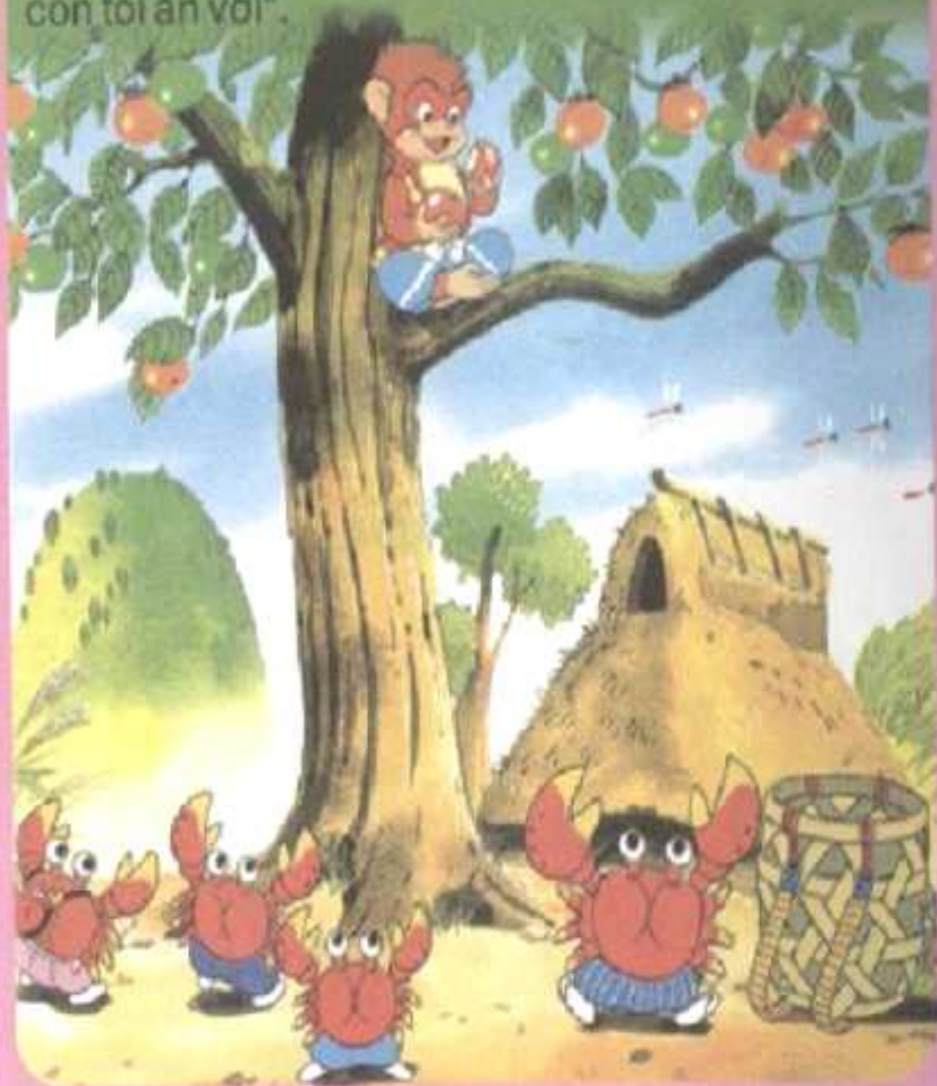
Các con của cua mặc dù đang đói nhưng chúng luôn nghe lời bố. Chúng cùng bố gieo trồng hạt hồng. Vừa gieo cua bố vừa nói với hạt hồng: "Các con ta đang đói, người phải lớn mau lên. Không thì ta sẽ lấy cày kệp nhà người đấy". Cây hồng nghe thấy cua bố nói vậy, nó run sợ liền mọc cao rất nhanh.

Nó mọc nhanh đến nỗi chỉ trong phút chốc trên cây đã có rất nhiều quả hồng chín mọng. Cua bố vui mừng liền sai các con vào lấy sọt đựng hồng còn mình thì leo lên cây để hái trái. Nhưng cua bố chỉ leo được đến giữa cây rồi lại ngã lăn xuống đất. Đang bối rối thì khi xuất hiện và tỏ ý giúp đỡ.

Con khỉ lần trước đã lừa cua để lấy năm com. Và lần này nó cũng muốn lấy luôn cả cây hồng. Nó leo lên cây, truyển từ cành này sang cành khác để hái hồng. Sau đó nó ngồi vắt vẻo ở trên cây và ăn một cách tự nhiên. Mặc cho cua bố nói: "Các con tôi đang đói, anh thả mấy quả cho lũ con tôi ăn với".

Hết cua bố rồi đến các cua con van nài. Nó chẳng những không động lòng mà còn nói: "Hồng ngon như thế này mà để cho các người ăn thì thật là phí". Cua bố tức giận mắng: "Người phải thương các con ta đang đói chứ". Con khỉ liền hái mấy quả hồng xanh rất cứng ném vào cua bố và nói: "Này! Thích thì ăn đi".

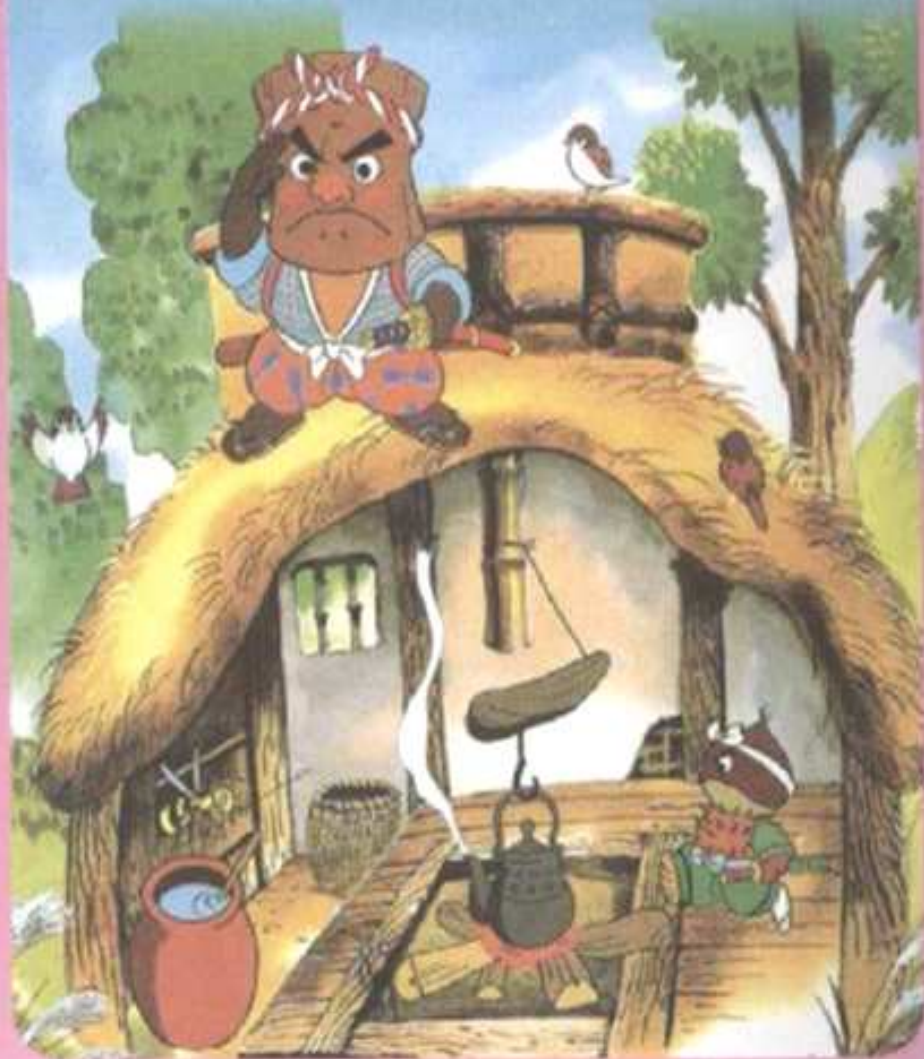
Bị quả hồng xanh ném trúng mạnh vào người. Cua bố ngã lăn ra đất và ngất đi. Lũ con thấy bố bị thương liền òa khóc và đưa bố về nhà. Chúng tiu tít ở bên bố, quên cả cơn đói đang hành hạ chúng. Các cua con rất thương bố, vì từ ngày mẹ mất, bố ở vậy nuôi chúng lớn khôn.

Khi biết được tin của bố gặp nạn. Các bạn của cua là cối, hạt dẻ và ong đến thăm. Cua bố vừa khóc vừa kể lại cho các bạn nghe cách đối xử tệ bạc của khi. Sau khi nghe xong, các bạn của cua rất tức giận và nói: "Chúng ta sẽ dạy cho con khi xấu xa đó một bài học nhớ đời".

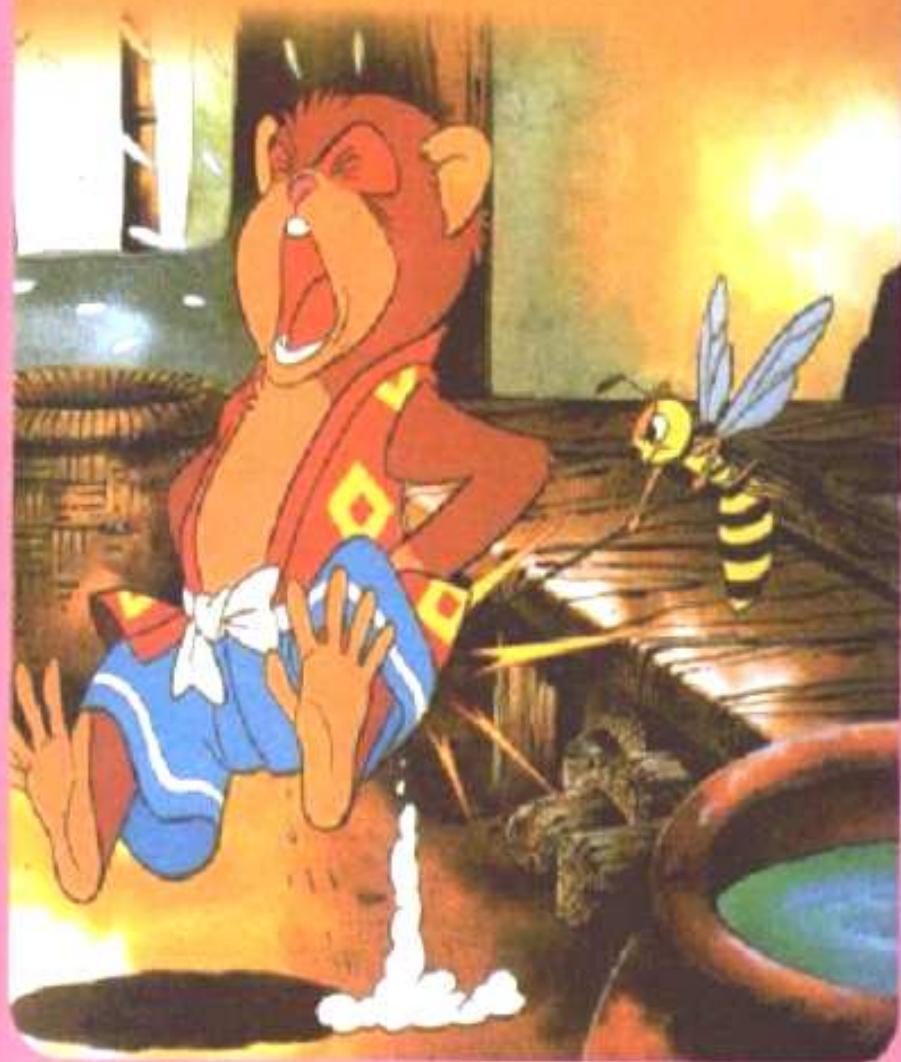
Cả ba phần nộ kéo nhau tới nhà khỉ. Họ chia nhau mỗi người nấp một chỗ. Cối leo lên mái nhà. Hạt dẻ chui vào ống tro trong bếp. Ong nấp trong vại nước ngoài sân. Từ đằng xa, cối đã nhìn thấy khỉ và ra hiệu cho các bạn chuẩn bị dạy cho khỉ một bài học.

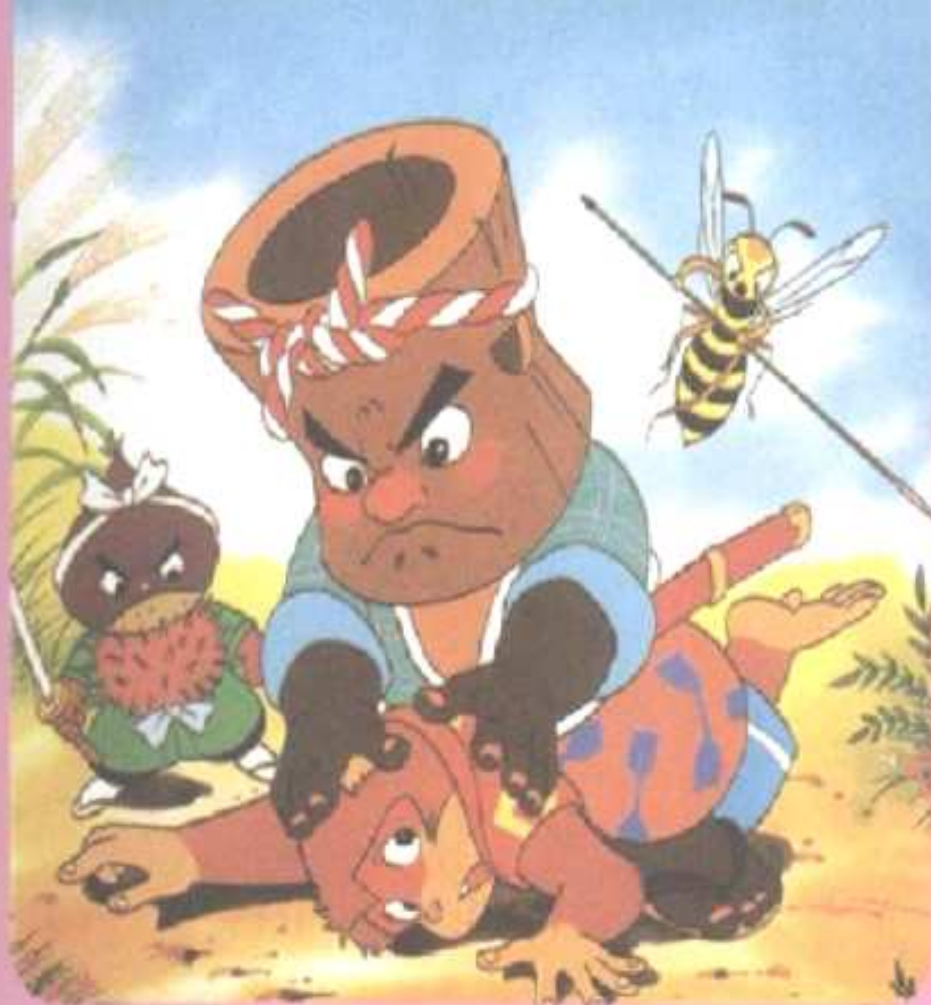
Con khỉ sau khi được một bữa hồng no nê, khuôn mặt nó trở nên vui vẻ. Nó bước vào trong nhà, đến bên bếp lửa để sưởi ấm. Bỗng một tiếng nổ vang lên: "Bụp...". Hạt dẻ nóng bỏng từ trong bếp bắn ngay vào mông con khỉ làm nó kêu lên í ới: "Trời ơi! Nóng quá".

Con khỉ hốt hải chạy đến chỗ chum nước định lấy nước đắp lên chỗ bỏng. Nhưng nó đã bị con ong dùng mào nhọn lao thẳng vào chỗ bỏng của khỉ rồi nói: "Mày là một con khỉ độc ác tham lam". Nói xong, ong lại dùng mào nhọn đâm thêm mấy mũi nữa.

Khỉ lại hoảng loạn chạy ra khỏi nhà. Nhưng nó đã bị cối từ trên mái nhà nhảy xuống đè bẹp đi. Lúc này hạt dẻ, ong, cối chỉ vào mặt nó và nói: "Mày cũng biết đau hả? Thế mày có biết cua bị mày lừa còn đau hơn thế nữa không?". Con khỉ lúc này chỉ biết rít rít van xin: "Ồi đau quá! Xin hãy tha cho tôi".

Bị một trận nên thân khỉ nhận ra nỗi đau đớn của cua. Nó liền nhờ cối, hạt dẻ và ong đưa nó đến nhà cua. Đến tận cửa nhà cua, nó quỳ sụp xuống trước mặt cua bố và cua con rồi nói: "Anh cua ơi! Tôi đã trót làm một việc xấu với anh. Tôi mong anh và các con của anh hãy tha lỗi cho tôi".

